

ג.ד.

פרוטוקול מס. 6/ד'

מישיבת ועדת המספיקים
התקיימה ביום ב', י"ט בחשוון, תשס"ו - 15.11.54 בשעה 10.45

- נוכחים : היו"ר י. גורי
 ח. אריאב
 י. בדר
 ש. דיין
 א. הרצפלד
 א.מ. גניחובסקי
 ק. לוז
 ס. קלמר
 ח. רובין
 ז. שפר

מדומנים: ס. טנר - מנהל רשות הפיתוח.

מטעם רשות הפיתוח {
 ש. נייר
 ד. פיינגולד
 ס. שמואלי

סדר-היום: דיון על תקציב רשות הפיתוח לשנת המספיקה 1954/55.

היו"ר י. גורי: אני פותח את הישיבה.

א.מ. גניחובסקי: בעתונות קראתי שנחתם הסכם ג'נטלמני בחיפה, לפיו רשמי כל ימאי השוהה בחוץ-לארץ להביא ארצה מצרכי מזון פטורים ממכס. ימאי השוהה חודש ימים בחו"ל רשמי להביא 30 ק"ג מזון; השוהה חדשיים - 40 ק"ג, והשוהה 3 חדשיים - 50 ק"ג. אני מבקש לדעת אם דבר זה הוא בהתאם לתקנות, ואם הובא בחשבון שהם יביאו מזון כשר.

היו"ר י. גורי: שאלה זו מועבר לשר המוצר לתשובה.

דיון על תקציב רשות הפיתוח לשנת 1954/55.

היו"ר י. גורי: המכתב הבא מתקבל מנת יו"ר ועדת הכלכלה:

" הריני להודיעך כי בישיבת ועדת הכלכלה מיום ב', ה' באלול תשי"ד (30.8.54) הוחלט להטליץ בפני ועדת המספיקים על אישור תקציב רשות הפיתוח לשנת המספיקים 1954/55, לאחר שהוועדה שטעה דו"ח פני מנהל רשות הפיתוח סר ס. טנר, ועוזריו: ה"ה פונט וניר, על פרטי התקציב.
 יחוי עם ההטלצה על אישור התקציב מביעה הוועדה את רצונה שלשנת המספיקים הבאה מוגס הצעת התקציב בטועד הנכון".

גם אנו מצרפים למטאלתה של

ועדת הכלכלה.

א.ס. גניחובסקי: לטור הדיון, אני מציע שבקבל את התקציב הקודם כדי שנוכל לעשות הסוואות לגבי היקף ההכנסות, מספר העובדים וכדומה. כן אני מציע לערוך סיור במפלגה של רשות הפיתוח. (היו"ר י. גורי: אבות בדבריה ע"י סר שטנר בנדון.)

ט. קלמר: אני מציע סר שטנר יפתח בהרצאה על מדיניות רשות הפיתוח, ורק בישיבה הבאה יבצע שאלות. אני סבור שיש לעיין וללמוד את החומר לפני הצגת השאלות.

י. גור: תקציב רשות הפיתוח הונח רק היום על שולחן חברי הוועדה, וכיצד אפשר לדון בו ללא הכנה קודמת? אני מבקש לכן לדחות את הדיון.

את שכרונני אינו מטעני, במקבלה בוועדה זו החלטה האזכרת שעל האפוסטרופוס לסיים את עבודתו ולספור את עסקיו לרשות הפיתוח עד סוף שנת 1955. מה נעשה בשטח זה עד כה?

תקציב זה אינו מוכר לי ולא כלום את אינני רואה באתו זמן גם את תקציב האפוסטרופוס לנכסי בפקדים, ואם אפשר - גם את תקציב האפוסטרופוס לנכסי גרמנים, היות ודברים אלה קשורים אחד במסגרת אודה לסר שטנר את יביא לנו את המספריה המקבילים.

היו"ר י. גורי: רצוני לספור לוועדה שהדיון אותו הזכיר חבר-הכנסת בדר בתקיים ברשמי 1953, ובכתב שבטלח בשעתו לסר האוצר סיכמתי את הדיון על דעת הוועדה. טעיף א' של איתו סכתב אומר:

"הוועדה שמעה את סקירת האפוסטרופוס על פעולותיו, על אופן הטיפול ברכוש הסור לידו והסגחתו. הוועדה רשמה לפני את הודעת האפוסטרופוס כי הממשלה מעוניינת לקצר ככל האפשר את תקופת הטיפול ברכוש הנפקדים בידי האפוסטרופוס, וכי בלשים כל הצעדים להעברת הרכוש לידי רשות הפיתוח בקצב יותר מהיר".

הובעה כגון יותר מאשר כשאלה שתהליך סקירת התפקידים לרשות הפיתוח ייעשה בקצב מהיר, אבל לא בקצב מועד לכך. אני סבור שנשמע ספר שטנר ביאורים גם בנקודה זו.

צדקו כגון החברים אשר טענו מדוע לא המציאו את החומר בזמן, אולם הדבר אינו באשמת רשות הפיתוח. אני סבור שאנו נשמע היום ביאוריה סמנהל רשות הפיתוח, יהיו חילופי דברים ואת הסיכום נדחה לישיבה אחרת.

ט. שטנר: אני שמח להיפגש עם חברי הוועדה לאחר הפגרה. היתה לנו כוונה טובה הפעם לסברי הוועדה יוכלו לעיין בחומר בעת הפגרה, ולכן המצאנו את החומר בזמן. הגשנו את התקציב לוועדה הכלכלה עוד בסוף אוגוסט.

איננו רק מצטרפים לבקשה להגיש את התקציב הבא בזמן, אלא שאנו מתכוונים להגישו לא יאוחר מאשר בינואר 1955, בעת ובעונה אחת עם הגשת התקציב הכללי. אני מקווה שעל-ידי כך תהיה שהות לוועדה לדון על תקציב רשות הפיתוח בימים שקטים, לפני שהיא נכנסת לדיון על התקציב הכללי.

רצוני להעיר הערה כללית לשאלתו של חבר-הכנסת בדר. אם כי בהמלצות של ועדת הכספים בזמנו לא בקבע תאריך להעברה, ואינו זאת כדבר דחוף. עוד בסוף 1953 בחתם הסכם בין רשות הפיתוח לבין

א.ד.

האפוטרופוס לנכסי נפקדים לפיו נמכרו כל נכסי האפוטרופוס לרשות הפיתוח, והאפוטרופוס חדל לנהל נכסיה כל שהם. יתכן שלא הצלחתי להסביר זאת בעת הדיון על התקציב הקודם ורצוני לחזור על כך: האפוטרופוס אינו טנהל עכשיו נכסיה כל שהם לא בעיר ולא בכפר, מרט לאקדונות הנמצאים בבנקים של נפקדים, אשר כידוע לוועדה, הוחלט על שחרורם והוא נשחרר אותם. האפוטרופוס נשאר רק טיפוליות יורידית המחזיק בתמורה - במידה שישנה כזו - עבור הנכסיה ומטפל בזכויות נפקדים ובשחרור הקדונותיהם.

ה. רובין:

הא: אתם מבצעים העברות של נכסיה אשר לגביהם יש תביעות שעוד לא הגיעו לבירור

מטפטי?

רשמתי את השאלה ואשיב עליה.

ט. שטנר:

האפוטרופוס צריך לספור על זכויות הנפקדים, והוא בא במקום בתביעות לקרקע. שאלה זו חשובה במיוחד לגבי אותם כפולים שמספרם מגיע ל-100, אשר נשארה בהם אוכלוסיה ערבית, אבל חלקה ברח. עכשיו בא במקום האפוטרופוס ומקבל את הנכסיה, ועליו לספור על הרכוש הזה לבל יעבור לידי ידיי פרטיות שאינן רשמיות לקבל אותו. רצוני להטב את תשומת-לב חברי הוועדה לתקציב שנת 1954/55 בו מופיע סגנון של 84 מיש בלבד בטעיף האפוטרופוס לנכסי נפקדים, לעומת מאות אנשים שהיו בתקציב הקודם.

בעיה יותר טכניקלית שכבר הזכירו אותה

היא בעיית האפוטרופוס לנכסי גרמנים. הרכוש של הגרמנים הוא קטן ביותר בהשוואה לרכוש הערבים, ולכן גם ההבדל הוא לאין ערוך. גם פה העברנו תסנה לידי רשות הפיתוח את הנהלת כל הנכסיה של רכוש הגרמנים, ואת הפירוט אשר לפזז באחד מדפי התקציב. האפוטרופוס לנכסי גרמנים נשאר רק גוף יורדי כדוגמת האפוטרופוס לנכסי נפקדים. וכאן רצוני לציין ביחס לאפוטרופוס לנכסי נפקדים, שהחוק עמד גם בטבחן בחו"ל, ובמספט שהקיים בלונדון, שערעור עליו הגיע אפילו עד בית-הלורדים, זכה האפוטרופוס. טבחינה מדמיניסטרטיבית חדל מוסד זה, אשר בתקציב הוא מונה 13 מיש, לנהל את הנכסיה, והוא עכשיו מטפל בחומר הנוגע לתביעות ופיצויים עבור הרכוש. כבר הוטכם עקרונות על מכירת הרכוש הזה, והיינו - אנו תוך שנת 1953/54 או 1954/55 נכלא אחרי הטלצת ועדת הכספים אשר נתקבלה בזמנו בלי נקיטת תאריך.

עלי גם להוסיף שהקמת אגף הנכסיה בתוך

משרד האוצר הביאה לידי כך שכל הרכוש שאינו מטמט במישרין את המטטלה ומטרדיה מרוכז כולו בידי רשות הפיתוח, ואילו כל הרכוש המטמט במישרין את המטטלה ומטרדיה - דיוך, תחנות נסיון וכדומה - הוא נכס מדינה ומרוכז באגף סקרעלי המדינה. שתי הזרועות הללו נמצאות במסגרת אחת הנקראת - אגף הנכסיה. בתקציב 1955/56 יופיע טעיף מיוחד עבור כל הפעולות הללו, ותיעטנה העברות.

אני חוזר ומדגיש שלכל הנכסיה של הנפקדים

והגרמנים לא תהיינה הנהלות נפרדות, אלא הדבריה יהיו פרוכזיה בידי רשות הפיתוח. בענין נכסי הנפקדים, המהווים 95% מכלל הנכסיה, כבר ניטה חוזה פורמלי-חוקי והמטטלוטיה טופיעים בתקציב זה. על 5% הנותרים בעטה את החוזה הפורמלי, אני מקווה, עוד לפני תום השנה האזרחית הזאת.

ברשותכם מעבור עתה לתקציב שלפניכם. פה

טנוגע להוצאות המרגוביות - הן נכללות בטליטותן בתקציב המדינה שהוחלט עליו. מטטל במבוא שלי, שעליו תבטנה בוודאי שאלות, במידה טטויטת גם לחזור על תקציב השנה שעברה, בהתאם להערות חברי הוועדה.

המחלקה לנכסיהם עירוניים: מחלקה זו צריכה לתת לנו עודף של 1,824,000 ל"י, ורצוני להסביר את תוכנית-הנכס לסני מספרים הסופיעים בתקציב מחלקה זו: סכום של 355,000 ל"י, שהרכוש הזה חייב לשלם ורקו וארנונה, וקרוב ל- 1,500,000 ל"י שיש לשלם עבור ספיה לרשויות המקומיות. אין לנו בהנחה לגבי רכוש זה הנהחה של הרשויות המקומיות, פרט להנחה של אזור מסוים הבא עבור גביה טרדוכות.

היו"ר י. גורי:

אני טבור שהרשויות המקומיות מקבלות סכומים אלה במסגרת ה"קלירינג" של המוצר, ולכן יש תלויות רבות שרשות הפיתוח חייבת סכומים גדולים שאינם מסתלמים.

ט. שטנר:

הן מקבלות זאת במסענות חשבון ה"קלירינג", אבל בטבילנו זו הוצאה. במידה ומתקבלים חשבונות - ויש רשויות מקומיות שאינן עומדות על הגובה בענין הגשת חשבונות - אנו מסלקים אותם. אני חייב להוסיף, שהמסכים המוטלים על הרכוש הם גבוהים מאד, ביחוד המסכים המוטלים על כגורשים בלתי-בנויים. אנו עומדים בפני התופעה שלעיריות צורפו שטחים גדולים, על-מנת שימנו בעתיד אפשרות של הרחבה, והשטחים הללו בחלקם הגדול הם של רשות הפיתוח, והם מסמכים כרוזבה לסיכון ציבורי בעתיד. לפרות כל ההתחייבויות מצד רשות הפיתוח - מסילתי עלינו ספיה גבוהים שאנו נאלצים לשלם. זוהי אמנם פרשה בפני עצמה, אבל אנו חייבים לקחתה בחשבון מבחינת התקציב. אתם רואים שמתוך הוצאה כללית של המחלקה, כולל הוצאות ארגוניות, המסתכמת ב- 3,589,000 ל"י - סכום של 1,800,000 ל"י, 50% מכלל ההוצאות, הולך למסים.

נהוצאות / החזקה אולי באופן יחסי יותר גבוהות מאשר במקרה אחר, יש גם להביא בחשבון שהרכוש דורש מאתנו עבודות תיקונים/ החזקה אולי באופן יחסי יותר גבוהות מאשר במקרה אחר, ספני שלא כל הרכוש נסטר לנו במצב תקין.

אני עובר לבעיית הכנסות המחלקה. באפריל החליטה הכנסת על חוק הגנת הדייר, ואנו ידענו כי יהיו לנו קשיים בהעלאת גובה שכר הדירה, אם כי בחוק נקוטו של הרכוש הזה הוא ברור. בקשיים דומים נתקלנו כאשר נקבעו התקנות לנכסי נפקדים, והדבר לקח שנים עד שהתגברנו עליהם. לפרות כל זאת הכנסנו השנה בהכנסות סכום נוסף של 500,000 ל"י. בינתיים קיבלנו תביעות להורדת גובה שכר הדירה - ואני מניח שחברי הוועדה קראו על-כך בעתונות - מאד מפלגות, ארגונים כלכליים והתאחדות הסוחרים. חבר-הכנסת אידוב כהן עורר בעיה זו בוועדת הכלכלה, וגם קבוצת דיירים שלהם אלינו עורר-דין שהעלה את הבעיה. מצדדים שונים הופיעה התביעה להורדת גובה שכר-הדירה, ביחוד ביפו העיר.

ט. קלמר:

מה היו הנימוקים לכך?

ט. שטנר:

הנימוק העיקרי היה שמצבם הכלכלי של הדיירים בדירות ובתי-עסק של רשות הפיתוח אינו מאפשר להם לשאת בהעלאת.

מצאנו לנכון לתת הנחה כללית לשוכרי הדירות בשיעור של 10% משכר הדירה היציב לפני ההעלאת, לכל מי שיחדש את החוזה שלו חודש ימים לאחר תום פועדו. למחזיקים בתי-עסק, בתי-סלמכה, מפעלים וכדומה, לאלה שיעור ההעלאת יהיה 80% במקום 115% כפי שקובע החוק. החוק קובע שהעלאת תחול מ- 1.4, גם אם החוזה עם בעל-הבית נמשך לאחר תאריך זה. אנו החלטנו לתת לבעלי בתי-עסק אפשרות לגמור את החוזה הקיים שלהם ולגבות את ההעלאת רק עם תום החוזה - וזאת לאלה שיסדרו עמנו את החוזה לא יאוחר מאשר חודש לאחר תום מועד תקפו של החוזה. זאת עשינו משום שבצמדנו הצלנו הרבה מקרים של מנשים אשר לא חידשו את החוזים שלהם. אמרנו שכל מי שיסדר את עניניו עד 15.12, גם אם זמנו עבר, יזכה מהנחה זו באופן רטרואקטיבי.

אודה ולא מבוס שאנו מקווים שהצמדה בין ההגחה לחידוש החוזים תביא לנו עליה בהכנסות.

הביעה מוחזר לסתן הנחות אלו גם הפרקטיקה של בתי-הדין לסכירות, אשר נוטה לפשרה שאינה מביעה לבטיחות, לפי מה שהחוק קובע. אין לנו כל אפשרות לעשות פטרות מינדיווידואליות לגבי 72,000 נכסים, ולכן מוכרחים אנו לעשות פטרה קולקטיבית. נראה לנו שהנחות שנתנו הם בגדרי הפטרה הקולקטיבית שאריכה להתקבל על הדעת. מאז הודעה זו ועד עתה כבר רבים באים לחדש את החוזים. (ק. לונ: כיצד זה ישפיע על התקציב). אני חושב שנמלא את התקציב במלואו ואולי אף בעלה עליו.

הנחות גדולות נתנו לסקרים סוציאליים, לנכים ולמשפחות שכולות. למעשה שחררנו מהעלאת גובה שכר הדירה את הסקרים הסוציאליים הנתמכים על-ידי רשויות מקומיות או משרד הסעד, ואילו לגבי נכים בדרגת נכות גבוהה ומשפחות שכולות הקטנו את שיעור ההעלאה באופן ניכר.

בסיכומי של דבר אני חושב כי בשנה זו נמלא אחר התקציב כפי שנקבע, אם כי בהתחלת השנה - בשטח החוזים הראשוניים - קיבלנו רק 2,250,000 ל"י מתוך הכנסה שנתית כללית של 5,414,000 ל"י. יתרה זו, אני מקווה, נשיג תוך מחצית השנה השנייה, ונקבל את כל הסכום ואולי אף בעלה עליו. חושבני שההכנסות מדמי הסכירות בשנה הבאה צריכות לעלות בגבולות של 65%.

אנו מסתתפים בעבודות פיתוח בעריה השונות, בעבודות ביוג, כבישים ועבודות פיתוח אחרות, ככל המקומות בהם יש לנו רכוש, בעיקר אנו מקדישים את האמצעים לעבודות ביוג. אולי יענין את חברי הוועדה לדעת שאנו מנהלים סטא ומתן עם משרד השנים ועם עיריית ירושלים על-סנת להתחיל עבודת ביוג גדולה בדרומה של ירושלים שתעלה 4 - 3,5 מיליון ל"י. זו כמובן עבודה שתמשך שנים רבות, ואנו עכשיו פעילים על-סנת להתחיל לפחות בשלב הראשון. הוצאנו את הסכומים עבור תכנון העבודה ופועלים בנדון בסיתוף עם עיריית ירושלים.

רצוני לעבור עתה לתקציב מחלקת הכפרים. ההכנסה במסך שטח החוזים הראשונה היתה 2 מיליון ל"י, מתוך הכנסה כללית שנתית משוערת של 4,313,000 ל"י, וזאת אופרת כי אנו נמצאים בגבולות האוסדון. עלי לומר כי כאן יבואו שינויים מסוימים. משרתי גזמנו לוועדה שהפרדסים הולכים ונמכרים, ואנו נמצאים עתה בתהליך מכירתם, ובשנה הבאה יטארו רק שטחים קטנים ברשות רשות הפיתוח אשר תעבד אותם יחד עם פרדס סינדיקט. רוב השטחים נמכרו לפרטיים או להתיישבות, והשטחים האחרונים יועברו באביב 1955. בתקציב זה לא יכולנו לקבוע בדיוק את גודל השטחים שיימסרו ולכן יתכן כי בסופו של דבר יחולו שינויים לגבי כמה מספרים.

אשר להכנסות - הרי רוב ההכנסות באות מהפרדסים ויש גם הכנסות מהחכרת קרקעות. גם ההכנסות הללו הן ריאליות והן נשמרות בתחומי התקציב.

אעיר עוד משהו בענין הפרדסים. במסעף "רכישת נכסים, פיתוח ומכירת מקרקעין" מופיע סכום של 8,750,000 ל"י כהכנסה. ההכנסה למעשה תוך ששת החודשים האלה הגיעה ל- 2,530,000 ל"י במקום 4,300,000 ל"י. יוצא מיפוט שאנו חסרים 2 מיליון ל"י כדי להתאים עצמנו לתקציב. הסיבה לכך היא שלא יכולנו להכניס את חובה של הקרן-הקיימת לחשבון זה. החוב של הקרן-הקיימת מגיע ל- 2 מיליון ל"י, והוא מתאים ליתרה. אני רוצה לציין שקרן-הקיימת גם לא שילמה את החוביבויותיה לגבי השנה שעברה.

א. הרצפלד: האם נכון הדבר שתשלומי הקרן-הקיימת הולכים ישר לאוצר ולא לרשות הפיתוח?

ט. שטור:

המוצר בריך להליב את חשבון הקרן-הקיימת ולזכות את חשבון רשות הפיתוח. אבל אני יכול לספור לוועדת הכספים, על דעת החשב הכללי, שהוא לא הכיר במף סכום ולא זיכה את רשות הפיתוח בשום סכום. לשנת הכספים 1954/55; יתר על כן - הוא עוד כרת זיכה את חשבוננו עבור התשלומים המגיעים מהקרן-הקיימת על-חשבון שנת הכספים הקודמת.

א. הרצפלד:

את ההודעה הזאת סרתי לקרן-הקיימת וקיבלתי תשובה ששולם על-חשבון החוב סכום של 28 מיליון ל"י.

ט. שטור:

אני חייב לספור דו"ח לוועדת הכספים על מצב העניינים. אני מצטער לומר - ואתם תוכלו לקבל אישור לכך מאת החשב הכללי - שהמצב הוא שאתם כי יש תביעות מצד הקרן-הקיימת לזיכויים על סכומים שונים שהקרן-הקיימת חושבת שהיא זכאית לקבל אותם - לא החשב הכללי ולא רשות הפיתוח זיכו את הקרן-הקיימת בסכומים אלה. למעשה מצב החשבון הוא - ואתם בוודאי תעסקו בכך כאשר תצטרכו להכיר בהוצאות של הקרן-הקיימת לשניה הקודמת - שלא נגבו עוד התשלומים לשנת הכספים הקודמת, ועל אהת כמה וכמה - על חשבון שנת הכספים הנוכחית.

א. הרצפלד:

כמה שילמה הקרן-הקיימת למעשה?

ט. שטור:

בישיבה הבאה מענה על שאלה זו.

אני חוזר לענין ההוצאות. הוצאנו תוך תקופה זו 3,235,000 ל"י. אני מבקש להכנות את תמונת-לב חברי הוועדה כי בכלל ההוצאות יש סעיף הדן בביצוע חוק רכישה מקרקעין שעבורו הוקצו סכום של 3,500,000 ל"י, וכן מופיע שם סכום של 3,300,000 ל"י בסעיף "תשלומים המועברים לאוצר" לתשלום הסכומים המתאימים לאפוסטרופוס לנכסי נפקדים ולנכסי גרמנים, וזהו כסף שהאוצר יכול להשתמש בו.

אשר לביצוע חוק רכישה מקרקעין הרי רק לפני חדשיים התחלנו לשלם פיצוייה, אבל כרת הגענו לאותם סכמים שיכולנו לחזותם מראש, אם כי ההיקף הולך ומתרחב. הוצאנו על סעיף זה תוך מחצית שנה זו קרוב ל-1.5 מיליון ל"י, כולל הוצאות אחרות לתכנון ופיתוח שטחים. זאת אומרת שאנו נפגמים במסגרת הוצאות פחותה מאשר לקחנו בחשבון.

העברנו לעופת זאת לאוצר - כתשלומים לאפוסטרופוס לנכסי נפקדים - סכום של 1,700,000 ל"י, כך שההוצאה הכוללת מצטרפת לסכום של 3,235,000 ל"י.

אני סבור כי חברי הוועדה מעוניינים לדעת כיצד פעלנו במחצית השנה הראשונה בתחומי התקציב, ואתה ליל בהכנסות. הצו לנו בפרק זמן זה הכנסות של קרוב ל-7 מיליון ל"י, אם נוסיף לכך את 2 מיליון הל"י שהקרן-הקיימת חייב - הרי שאנו מגיעים ל-9 מיליון ל"י, וזהו בערך מחצית הסכום המופיע בתקציב. אני גם מוכן להגיד שאינני רואה הפתעות מרחיקות-לכת לגבי התקופה עד גמר שנת התקציב.

אשר להוצאות - הוצאנו תוך תקופה זו שליש מכלל ההוצאות, 15,827,000 ל"י הוצאנו 5,317,000 ל"י. אין זה אומר כי נוכל גם במחצית השנייה של השנה להוציא שליש מכלל ההוצאות, היות ויש חשבונות של ספים שרק עתה מתחילים להגיע, ומסים בלבד עלינו לשלם 1,800,000 ל"י. גם בענין חוק רכישה מקרקעין אנו נכנסים עתה להיקף יותר גדול, ועלינו להיות מוכנים לשלם את הסכומים הנדרשים. אני חושב שבענין ההוצאות בוודאי לא נעבר על מה שנקבע בתקציב, ומפטר לומר שזוהי מסגרת ריאלית. יתכן - ואלה הם בתוכם שאינם תלויים בנו, כי פנתהלת הסתה גדולה בין הערבים לא להסדיר את ענייניהם מוקדם לקרקע - שהכסף יהיה אולם לא יהיו אנשים שיסכימו לקבל סכומים אלה, ואלה הם סכומים נכבדים.

בטיכונם של דבר הרשו לי לומר, כי התקציב
המוצע לכם הוא תקציב ריגלי מבחינת ההכנסות וההוצאות כמחוד. לרשות
המוצר העברנו כבר סכום של 3,160,000 ל"י תוך ששת חודשים הראשונים;
העודף הכללי הוא 5,350,000 ל"י. לאור זה יש לי האמון שבנו במלג
את אשר קיבלנו על עצמנו ואף נוכל להעמיד לרשות המוצר סכום יותר גדול.
בזה אני מבקש לאתר את התקציב.

ג. בדר:
יש דירות בבתינו של רשות הפיתוח
שהן למעשה כחולקות בין מספרות טובות,
אולם בתחילה - לשם הקלה מדפינדיסטריבית - התייחסו אליהן כאל דירות
יותר גדולות. מודה למר טנבר אם יתענין בבעיה זו - שמני בתקלתי בה
בסיך טובים - ויטפל בה תוך ביטה של אדק פוזיטלי.

אני הייתי מבקש לדעת מהו מצבו של הר-ציון
מבחינת החוק, מה בעשה שם עד עתה ומה עוד ייעשה.

כן אני מבקש הסבר על פרט 4 טיליון
הל"י, לאן הועבר סכום זה של קרן הקיימת?

א. הרצפלד:
בטבלת 4 טיליון הל"י של קרן-הקיימת -
שם כדמי למצות את הבעיה בשלימותה ולקיים
בירור בנוכחותו של הצד השני גם כן? אני מבקש לעשות זאת מכיוון שמעתי
הודעות סותרות בדיון. הקרן-הקיימת הודיעה לדיוקטוריון שלה כי היא
שילמה סכום של 28 טיליון ל"י, ו-4 טיליון ל"י אלה מופיעים בתקציב
הרגיל שלה.

אני טבור כי על רשות הפיתוח להחזיר את
הקרקעות להתיישבות הקלאמית לקרן-הקיימת, והאחרונה תעשה את הכירת-
המטבה. אין כל צורך שרשות הפיתוח תחזיק סגגנון אשר יעסוק בהאכרת
אדמות בעוד שלקרן-הקיימת יש מסורת בכללכה זו.

טבורני כי אם החלק הפרי של הפרדסים
יש למסור להתיישבות ולג לפרטיים או חברות, כפי שעושה רשות הפיתוח.

אני יודע שיש כמה עשרות יושבים היושבים
על מדת רשות הפיתוח בלי חוזים. מדוע לא לבוא לידי הסדר עם הקרן-
הקיימת לגבי קרקע שכבר נפטרה להתיישבות, שהיא תהיה אחרת לכך
סיהיו חוזים בין קרן-הקיימת והתיישבות?

שאלת הטיכונן ליושבי המעברות היא קונקרטיית.
אנשים יושבים על קרקע של רשות הפיתוח - ומדוע לא למסור להם להקים
שיכונים במקומות הללו? מדוע צריך ליישב את יושבי המעברות סוץ לעיר,
בו בזמן שיש צורך לשכנתם במקום ישוב? בשאלה המעברות, אני תובע לקיים
את ההחלטה. המוסרת שתינתנה כל החקלות - ללא חשבון של רוח
והפסד - למען אפשר ליושביהן שיכון מתיים על מדת רשות הפיתוח.

א. דיין:
האם רשות הפיתוח רומה עממה כמסד מיישב,
מקביל לקרן-הקיימת, בענין העברת קרקעות
להתיישבות?

הגיעונוי שמועות כי רשות הפיתוח מחזירה
מפקדים ערביים לבחלאותיהם הקודמות, למעשה למקומות שכבר יושבים עליהם
ומעבדים אותם. מה הן העובדות?

היו"ר ג. בור:
ראוני להזכיר כי עסקנו בשאלה זו בוועדת
מטבה, כיוון שהבעיה הועברה אלינו על-ידי
הכנסת. הבחנו על טולחן הכנסת מסקנות בדיון, ובמסוף הללי האלחנו שיחול
מטבה. נאמר לנו במפורש שהדבר בעשה בהתמם לפסיבות, ואין מוגה להחזיר

במקרים או לתת להם קרקע זקוק במקום שהיו בו.

ע. דיין:
אני מבקש לדעת מהו טעם הפורדסים שבמסר
להתיישבות, הברות ופרדסים. האילו תנאים
במסר הפורדסים לכל אחד מהגורמים הללו?

האם בעיר נעשים פעולת החכרת קרקעות, ואם
כן - מה הטעמים לכך? לי נראה כי בעיר מוטב לעסוק במכירה ולא בחכירה,
כיוון שהקרקעות עוברות ממיד ליד והובר גורם לטפטרות.

ח. מרימב:
במסגרת ההוצאות של מחלקת הכפרים מופיע
סעיף "נטיעת 700 דונם פרדסים". אני הגינותי
עד מה שאנו הולכים לקרוא היטול רכוש של רשות הפיתוח, וכיצד למרס
את התכנית לנטיעות נוספות?

פרדסים קודמים הגינותי שקיימת זכות
עדיפות בקשר עם העברת פרדסים להתיישבות, וכי כאשר רשות הפיתוח מוכרת
למישהו זכס מסוים - צריכה להתקבל על כך החלטה מוקדמת. כאשר חזרתי
מהו"ל במסר לי שפרדס אחד או חלק ממנו, אשר הובטח לישוב פנויים על-
ידי מחלקת התיישבות של המוכנות, והוא מהווה חלק ביצטגדלי מבנינו
של הישוב - במסר על-ידי רשות הפיתוח לפניה פרטי. בדקתי את היתה
החלטה על כך, והתברר לי כי הדבר לא הובט לישיבת הנהלת רשות הפיתוח.
הייתכן לבזול מהתיישבות פרדס ולמכרו למישהו?

היו"ר י. גורני:
כל האגלות הן בתחום הנושא, וזלי יש חלק
מהן שהן חוברות מהמסגרת הרגילה ויש צורך
לדון עליהן בשלב גבוה. חבר ועדת הכספים יכול ליטול יוזמה לידיו,
גם בוועדת הכספים וגם בפורדום אחרים שהוא משתתף בהם, על-מנת להעמיד
לבחינה את המדיניות הקרקעית של רשות הפיתוח, אבל מינבי סבור שאפשר
לאצטד את הגירור הזה לאישור התקציב. לכן אני חושב שאנו צריכים ברטס
וראשונה להתרכז בשאלות הצמודות לתקציב, ועל האגלות האחרות יהיה צורך
לקיים גירור נפרד.

המסך הדיון יוקיים בישיבת חוזר.
הישיבה נעולה.